

بررسی ادعای شهردار تهران درباره بی اثری تحریم‌ها بر اداره شهر

زاکانی خارج از فهرست تحریم

● عکس: عبدالعزیز نوری، آنا

نورا حسینی: ۸۰ درصد مشکلات ناشی از بی‌عرضگی و بی‌فکری مسئولان است؛ این سخنان علیرضا زاکانی، شهردار تهران، است در زمانی که هنوز به‌عنوان شهردار تهران انتخاب نشده و یکی از نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری بود. فیلمی که به‌تازگی دوباره در فضای مجازی بازشر شده است. شهردار تهران در نخستین نشست خبری خود هم این سخنان را تکرار کرد و گفت: «قبلا می‌گفتم ۸۰ درصد مشکلات ربطی به تحریم ندارد. الان می‌گویم ۱۰ درصد از مشکلات کشور هم به‌خاطر تحریم نیست و اگر کمی بیشتر سربه‌سرم بگذارید، می‌گویم پنج درصد…».

● عکس: عبدالعزیز نوری، آنا

گاز متان اعلام کردند. همچنین مازوت‌سوزی که دیگر نمی‌توانند منکر آن شوند، به دلیل محدودیت‌هایی است که در حوزه گاز و سرمایه‌گذاری در این حوزه ایجاد شده است. پیش از این ما آلودگی هوا را در شهرهای بزرگی مثل تهران و چند کلان‌شهر دیگر شاهد بودیم، اما آلودگی هوا به شهرهای کوچک و روستاها هم رسیده است و این تنها به‌خاطر تردد خودروها نیست. در دوره گذشته برای پروژه شهید متوسلیان سرمایه‌گذار خارجی اعلام آمادگی کرد که بعد از شدت تحریم‌ها از این سرمایه‌گذاری منصرف شد.

علیخانی با اشاره به مشکلاتی که اتوبوس‌های گازسوز برای مخازن سی‌ان‌جی داشتند، گفت: این اتوبوس‌ها از رده خارج‌شده بودند؛ زیرا تردین هر مخزن گاز مانند انفجار یک موشک در وسط شهر تهران بود که برای پیشگیری از هر گونه حادثه ناگواری این اتوبوس‌ها دیگر فعالیت نمی‌کردند. پس از پیگیری مشکلات رانندگان اتوبوس گازسوز که به شورا آمده بودند، مسئول این حوزه در وزارت کشور به من اعلام کرد که این مخازن باید از خارج از کشور وارد شوند. البته در قم با یزد هم این مخازن تولید می‌شد که اداره استاندارد آنها را تایید نمی‌کرد. بنابراین این اتوبوس‌ها از رده خارج شدند تا مخازن استاندارد وارد شود. همچنین در بحث ۶۳۰ واگن نیز مشکل اصلی بیش‌پرداخت این قرارداد بود که به دلیل تحریم با چالش روبه‌رو شده بود. حقیقت آن است که ۸۰ درصد چالش‌ها که امروز با آن درگیر هستیم، ناشی از تحریم است و ۲۰ درصد به دلیل آنچه آنها بی‌غیرتی می‌دانند؛ هرچند من با این ادبیات موافق نیستم و آنچه را آنها عنوان کردند می‌گویم.

وی با اشاره به عقیده ابته‌الله هاشمی و حجت‌الاسلام روحانی درباره اینکه باید مشکلات ما با خارج حل شود تا کشور بتواند در سایه تنش‌زدایی یک مقدار نفس بکشد، گفت: مشکلات خارجی نیز با حکمرانی و تصمیم‌گیری درست قابل حل است. با دیپلماسی حساب‌شده در سطح بین‌الملل می‌توان مشکلات خارجی را برطرف کرد- نه اینکه با ادعای گرفتن امتیازات بیشتر مذاکرات برجام را قفل کرد. سخن از تولید داخلی می‌کنند اما بخش مهمی از ناوگان حمل‌ونقل عمومی در خارج از کشور تولید می‌شود. در حوزه نفت اعلام کردند که اگر ۲۴۰ میلیارد دلار در این حوزه سرمایه‌گذاری نشود، تا هشت سال آینده واردکننده نفت و گاز خواهیم شد. مشکل اصلی در کشور لجبازی است. حاضر نیستیم به‌خاطر اشتباهاتمان عذرخواهی کنیم. کام اول برای اصلاح، پذیرش اشتباه است نه اینکه با مردم لجبازی کنیم و وضع را روزبروز بدتر کنیم. کسانی که ادعا می‌کردند دوماهه اتوبوس وارد کرده‌اند، اکنون بیش از یک سال گذشته، چرا خبری از اتوبوس‌های جدید نیست. بسیاری از تجهیزات شهری مانند دوربین‌های کنترل ترافیک قدیمی شدند و این تجهیزات هنوز به‌روزرسانی نشده است؛ اینها اگر اثر تحریم نیست به چه دلیل است؟

مدیران دیگری که تجربه اداره تهران در دوره تحریم‌ها را دارند نیز هم‌نظر با

علیخانی هستند. ابوالفضل قاتعی، عضو شورای شهر چهارم، درباره آثار تحریم‌ها در سال‌های ۹۱ تا ۹۳ در شهرداری گفت: تحریم‌ها بیشترین اثر خود را بر حوزه حمل‌ونقل عمومی گذاشت و ما در بحث خرید تجهیزات زیرساختی مترو مانند سیگنالینگ و هواکش‌ها دچار مشکل شده بودیم. خرید اتوبوس و واگن مترو که نیاز به ارز داشت نیز از چالش‌های دیگر این دوره از مدیریت شهری بود. حتی خرید بخشی از تجهیزات پل صدر و تونل ناییش هم دچار مشکل شد.

معاونت برنامه‌ریزی، توسعه شهری و امور شورای شهرداری تهران هم در دوره گذشته مدیریت شهری گزارشی درخصوص اثرات تحریم‌های احتمالی بر شهر با استفاده از تحولات بودجه‌ای سال‌های ۹۱ تا ۹۳ که دوران شوک ارزی بود، تهیه کرده بود.

بر اساس پژوهشی که این معاونت انجام داده بود، بازگشت تحریم‌ها سه پیامد اصلی برای اقتصاد ایران به همراه دارد؛ سقوط صادرات نفت، تنگنای شدید در دسترسی به ذخایر ارزی و بروز تنگنا در صادرات غیرنفتی. مجموعه این سه پیامد، عرضه ارز به اقتصاد ایران را به صورت درخور توجهی کاهش می‌دهد. بهای تمام‌شده محصولات نهایی متناسب با نرخ رشد ارز متورم می‌شود، از این‌رو سطح عمومی قیمت‌ها افزایش می‌یابد. با افزایش سطح عمومی قیمت‌ها، مصارف هزینه‌ای (پرداخت‌های جاری) شهرداری تهران نیز به میزان قابل توجهی افزایش خواهد یافت؛ این مکانیسم در دوران شوک ارزی سال‌های ۹۰ تا ۹۳ منجر به جهش ۱۱۰درصدی مصارف هزینه‌ای شده بود.

بر اساس این پژوهش، افزایش نرخ ارز از دو کانال، هزینه‌های سرمایه‌ای شهرداری تهران را متأثر می‌کرد؛ نخستست بخش درخور توجهی از مخارج پروژه‌های عمرانی در نوع مخارج ارزی است؛ بنابراین جهش نرخ ارز، هزینه اجرای پروژه عمرانی را از کانال مخارج ارزی پروژه‌ها به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌داد. همچنین افزایش نرخ ارز، سطح عمومی قیمت‌ها را افزایش داده و مخارج ریالی اجرای پروژه‌های عمرانی نظیر خرید خدمات پیمانکاری را متورم می‌کرد؛ بنابراین بازگشت تحریم‌ها و تبعات ارزی آن، مصارف سرمایه‌ای (پرداخت‌های عمرانی) شهرداری تهران را به میزان قابل توجهی افزایش می‌داد.

بر اساس این‌مطالعات، تحریم‌ها در منابع شهرداری از کانال پروانه‌های ساختمانی صادره نیز اثرگذار بود. عوارض در پروانه‌های ساختمانی، مهم‌ترین منبع مورد نیاز برای پوشش مخارج شهرداری تهران است؛ بنابراین درآمدهای شهرداری تهران بیش از هر چیز تحت تأثیر بخش ساختمان قرار دارد. حال با توجه به وضع و اهمیت نوسانات بخش ساختمان، این پرسش مطرح می‌شود که «اثر بازگشت تحریم‌ها بر فعالیت بخش ساختمانی چه خواهد بود؟».

بر اساس تجربه گذشته، به دلیل بروز تورم شدید هزینه ساخت‌وساز، مشتمل بر بهای تمام‌شده زمین و بهای تمام‌شده ساختمان به طور چشمگیری رشد می‌کند که این امر منجر به کاهش صرفه اقتصادی ساخت‌وساز می‌شود و تقاضا برای دریافت پروانه ساختمانی را به طور معناداری کاهش می‌دهد. با همین مکانیسم، طی دوران شوک ارزی، شاخص بهای خدمات ساختمانی به میزان ۱۲۰ درصد افزایش یافت و در پی آن، تعداد پروانه‌های ساختمانی صادره نیز ۷۰ درصد سقوط کرد. بر اساس تجربه گذشته که نشان از افزایش هزینه‌ها و مصارف بودجه‌ای دارد، با توجه به بروز تنگناها در تامین مصارفی که شدیداً افزایش یافته، شهرداری تهران با سرعت بالایی به سمت کسب درآمد از محل تغییر اراضی کاربری می‌رود؛ بنابراین نژادک به نیمی از رشد مصارف شهرداری تهران در سال‌های ۹۰ تا ۹۳ از محل افزایش بر درآمد حاصل از تغییر کاربری تامین شد. این حرکت پرشتاب به سمت درآمد حاصل از تغییر کاربری اراضی در حالی رخ داد که این تغییرات بی‌رویه تبعات کالبدی، زیست‌محیطی و اجتماعی ناگواری برای شهر و شهروندان به همراه داشت، اما به دلیل رشد سرسام‌آور مصارف شهرداری در این دوران شوک ارزی، شهرداری به سمت درآمدهای تغییر کاربری رفت، به طوری که در فاصله سال‌های ۹۰ تا ۹۳ درآمد شهرداری از محل تغییر کاربری‌ها ۹۴۰ درصد افزایش یافت.

بازگشت تحریم‌های بین‌المللی و جهش ارزی ناشی از آن، منجر به جهش شدید بهای تمام‌شده خدمات شهری می‌شود. بر اساس تجربه گذشته یعنی از ابتدای وضع تحریم‌های بین‌المللی تا تخلیه اثر تحریم‌ها در بازار ارز، بهای تمام‌شده خدمات شهرداری تهران ۶۴ درصد جهش کرد. تحریم‌ها هفت اثر بر هزینه‌های شهرداری دارد؛ نخست افزایش شدید منابع مالی مورد نیاز برای اجرای پروژه‌های عمرانی به‌ویژه توسعه مترو به دلیل جهش معادل ریالی مصارف ارزی پروژه‌ها بر اثر رشد نرخ ارز و نیز جهش مصارف ریالی پروژه‌ها بر اثر تورم. همچنین بروز تنگنا در فرایند واردات کالاهای واسطه‌ای و سرمایه‌ای مورد نیاز پروژه‌های عمرانی نظیر واگن، حتی با فرض در اختیار داشتن ارز مورد نیاز برای واردات.

سومین تأثیر، افزایش قابل توجه هزینه‌های جاری و بهای تمام‌شده خدمات شهرداری بر اثر تورم ناشی از جهش نرخ ارز است. کاهش قدرت خرید پرسنل شهرداری تهران بر اثر رشد ارز و تورم که منجر به فشار بر شهرداری تهران برای جبران خرید اذت‌رشته کارکنان شده و مشکلات منابع انسانی را تعمیق می‌کند، چهارمین اثر تحریم‌های احتمالی جدید است. تعمیق رکود بخش ساختمان و افزایش تنگناهای شهرداری تهران در کسب عوارض و پروانه‌های ساختمانی بر اثر جهش هزینه ساخت‌وساز و ریسک فعالیت اقتصادی، دشوارشدن اخذ تسهیلات بر اثر جهش نرخ سود و افول قدرت وام‌دهی بانک‌ها و بروز کسری بودجه قابل ملاحظه و ریسک سرفراز شدن شهرداری به سمت درآمدهایی نظیر درآمد حاصل از تغییر کاربری، اثرات دیگر خروج آمریکا از برجام و آغاز تحریم‌های احتمالی جدید در بودجه شهرداری تهران است.

همچنین بر اثر تورم ناشی از رشد نرخ ارز، برخی متغیرها مانند قیمت منطقه‌ای املاک و مخرج محاسبه مالیات بر ارزش‌افزوده افزایش یافته و برخی سرفصل‌های درآمدی شهرداری تهران افزایش می‌یابد. اما این افزایش در برخی سرفصل‌های درآمدی، پاسخگوی رشد سریع مصارف بودجه‌ای نیست و در نهایت تنگنای مالی شهرداری تهران عمیق‌تر می‌شود. مشکلاتی که در این پژوهش به آن اشاره شده، چالش‌های امروز شهر تهران هستند.

دبیر علمی هشتمین کنگره بین‌المللی مراقبت‌های ویژه‌های نيمارستاني در کشور خبر داد

نواز میرم به ارز برای تجهیز تخت‌های ویژه بیمارستانی، بهترین راهکار، استفاده و راه‌اندازی بخش‌های پست آی‌سی‌وی (Post ICU) خواهد بود که کمک شایانی به حل این معضل بخش درمان خواهد کرد و قدم بزرگی به حساب خواهد آمد. او ادامه داد: در واقع بسیاری از بیماران پس از ورود به بخش مراقبت‌های ویژه، به صورت طولانی‌مدت بستری می‌شوند که تعدادی از آنها که در فاز انتهایی درمان بوده و نیازمند تسهیل بیشتر از بخش‌های عادی هستند، باعث ادامه اشغال تخت‌ها شده و طبیعتاً از بابت مسائل مالی و درمانی بار زیادی را تحمیل جامعه بهداشتی و درمانی می‌کنند؛ به همین سبب ایجاد بخش‌های بست آی‌سی‌وی و حمایت بیمه‌ای از این تخت‌ها بسیار حائز اهمیت بوده و بسیار کمک‌کننده به رفع نیاز بخش‌های مراقبت‌های ویژه بیمارستانی است.

دبیر علمی هشتمین کنگره بین‌المللی مراقبت‌های ویژه ایران افزود: باید اذعان کرد مسئله‌ای که از بابت آینده این علم و این بخش درمانی در حقیقت بسیار مهم است، نگاه وزارت بهداشت- به مراقبت‌های ویژه و همراهی با راه‌اندازی رشته دانشگاهی خواهد بود که با ایجاد دیپارتمان مراقبت‌های ویژه و ایجاد یک رشته مستقل بالینی در دانشگاه‌ها، امکان اینکه فارغ‌التحصیلان در رشته‌های مرتبط وارد این حوزه شوند، فراهم می‌شود و با ادامه تحصیل آنها، جذب نیروهای بالکنیزه و متعهد را شاهد خواهیم بود. او با اشاره به نقش شرکت‌های دانش‌بنیان در رفع نیاز بسیاری از کمبودهای حوزه بهداشت و درمان، گفت: با توجه به نام‌گذاری امسال به نام سال دانش‌بنیان، انجمن مراقبت‌های

یادداشت

در شهر دلواپسی دگر نداریم؟

بهروز شیخ‌رودی، معاون محاسبات و پایش عملکرد شورای پنجم: بیش از یک سال است که سکان شهرداری تهران در دستان کسی است که پس از پایان مذاکرات هسته‌ای ایران در مجلس نهم ریاست کمیسیون ویژه بررسی برجام را بر عهده داشت.

در بند ۱ بخش «ه» گزارش کمیسیون برجام مجلس که با امضای زاکانی منتشر شده است، ما شاهد آن هستیم که کمیسیون برجام بر این مسئله تأکید کرده که «تحریم‌های ظالمانه و غیرقانونی شورای امنیت سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپایی و آمریکا سبب بروز مشکلاتی برای کشور-ازجمله تشدید کاهش ارزش پولی، دشواری در فروش نفت خام، افزایش ریسک سیستماتیک در اقتصاد، افزایش هزینه‌های مبادله، بلوکه‌شدن بخش‌هایی از دارایی‌های کشور در خارج، کاهش سرمایه‌گذاری در بخش نفت و گاز- شده است».

علاوه بر این، در بند ۲ تهیه‌کنندگان گزارش بر این باور تأکید کرده‌اند که «بخش عمده اثرات اقتصادی نامطلوب بروزیاخته در سال‌های تحریم ناشی از بی‌تدبیری داخلی بوده است و با ارتقای مقاومت اقتصادی کشور دشمنان ملت از تداوم تأثیر تحریم‌های اقتصادی مایوس شده و در راستای کاهش هزینه‌های اقتصادی خود رفته‌رفته تحریم‌ها را پایان خواهند داد».

زاکانی در ردای کاندیدای ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ بر برنامه بدون تعارف شبکه دو این بخش از گزارش کمیسیون برجام را با لحنی مخاطب‌پسند و جنجالی تکرار کرد. او گفت حداکثر ۲۰ درصد مشکلات ناشی از تحریم است و در پاسخ به سؤال مجری برنامه درباره ۸۰ درصد باقی‌مانده، بر بی‌عرضگی، بی‌فکری و بی‌غیرتی تأکید داشت. این بی‌غیرتی آن‌قدر برای زاکانی مهم بود که در یک توییت به عدم نمایش این بخش از حرف‌هایش واکنش نشان داد و نوشت: سانسور «بی‌غیرتی» از علل ۸۰ درصد مشکلات کشور، بی‌غیرتی نسبت به مردم، جدی است؛ چرا حذف شده؟ به چه کسی بر خورده است؟ این روزها اما در رسانه‌های اجتماعی این بخش از صحبت‌های زاکانی مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است و مردم اظهارات دیروز و عملکرد امروز شهردار تهران را می‌نگرند.

اثر تحریم‌ها بر شهرداری‌ها مثل دیگر بخش‌ها غیر قابل انکار است. وقتی در زنجیره روابط بخش عمومی با سایر بخش‌ها، منابع و درآمدهای دولت به‌عنوان اولین حلقه از تحریم‌ها تأثیر می‌پذیرد، ما شاهد انتقال این اثر به‌همین‌سوخته به شهرداری‌ها، بخش خصوصی و زندگی اتحاد مردم هستیم؛ تأثیری که حتی در گزارش کمیسیون بررسی برجام انکار نشده است. تحریم‌ها در اقتصاد شهری بیش از هر جایی بر «ساخت‌وساز» اثرگذار بوده است؛ اثری که با همراه‌کردن زمینه‌های رکود و از رونق انداختن ساخت‌وساز، تأثیرش بر کاهش منابع و درآمدهای شهرداری‌ها انکارنشدنی است.

از سوی دیگر شهرداری‌ها علاوه بر گرفتاری‌های ناشی از تورم مواد و مصالح و دستمزدها به‌عنوان بخشی از اثرات داخلی تحریم‌ها، با مشکل خرید و تأمین تجهیزات در حوزه حمل‌ونقل عمومی، ایمنی و آتش‌نشانی، فناوری اطلاعات و هوشمندسازی مواجه می‌شوند؛ اثراتی که دامنه اثری از عدم امکان تهیه از عرضه‌کننده اصلی تا خرید گران‌تر و جوان کاسبان تحریم را بر مالیه شهری تحمیل می‌کند.

در خلال سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰ ما شاهد کاهش متوسط ۱۳درصدی صدور پروانه ساخت‌وساز در شهر تهران هستیم. در این مدت به طور میانگین سالانه ۱۰ درصد تعداد واحدهای ساختمانی ساخته‌شده نیز کاهش یافته‌اند.دوره زمانی که تحریم‌های اولیه، برجام و تحریم‌های پس‌برجامی را در سه دوره سوم، چهارم و پنجم شورای شهر تهران به خود دیده و سکان‌دار اصلی شورای شهر در خلال سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ کسی جز آقای چمران نبوده است و علی‌القاعده ایشان همچون آقای زاکانی در آن سال‌ها به ارتقای مقاومت اقتصادی باور داشته و دارند.

در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲ به علت مسئله اجرای طرح تفصیلی شهر تهران و تشدید تقاضاها برای استفاده از شرایط پیش از اجرای طرح، ما شاهد انبوه تقاضا برای ساخت‌وساز هستیم؛ به نحوی که در این سال‌ها تعداد پروانه‌های ساختمانی از ۲۹هزارو ۷۳۶ پروانه در سال ۱۳۹۰ به ۲۱هزارو ۳۴۶ پروانه در سال ۱۳۹۲ می‌رسد؛ تقاضایی که در دوره تحریم‌های اولیه شکل گرفت، اما علی‌رغم تداوم مدیریت حاکم بر شهرداری تهران و آغاز مذاکرات برجامی دولت وقت پایدار نبود و ما شاهد آن هستیم که تعداد پروانه‌های ساختمانی صادرشده در سال ۱۳۹۳ به ۱۰هزارو ۱۸۵ پروانه می‌رسد. علی‌رغم تداوم و ثبات در مدیریت شهری و ریاست‌چمران بر شورای چهارم ما شاهد آن هستیم که تعداد پروانه‌های ساختمانی صادرشده در سال ۱۳۹۵ به عنوان آخرین سال فعالیت شورای چهارم به هشت‌هزارو ۶۷۷ پروانه می‌رسد.

مطابق آمارها در سال ۱۳۹۶ به عنوان نخستین سال فعالیت شورای پنجم ما شاهد صدور ۹هزارو ۳۴۶ پروانه هستیم و این رقم در آخرین سال فعالیت شورای پنجم که مقارن با همه‌گیری کرونا و تشدید تحریم‌ها با خروج آمریکا از برجام بود، برای سال ۱۳۹۹ به شش‌هزارو ۹۰۴ پروانه رسید.

آمارها نشان می‌دهند کاهش سالانه ۱۹درصدی صدور پروانه در دوره مدیریت شهری چهارم، در دوره پنجم به متوسط چهار درصد در سال می‌رسد؛ چیزی که زاکانی و چمران در اظهاراتشان همیشه سعی بر وارونه‌نمایی آن داشته‌اند و به جای آنکه تحریم‌ها را به عنوان عامل اصلی نشانه بگیرند، با منته‌کردن شورای پنجم به سیاست‌گذاری غلط و قفل‌زدن بر ساخت‌وساز از قفل‌شکنی‌های خوب خبر می‌دادند، قفل‌شکنی که مطابق گزارش رسمی مرکز آمار ایران در واقعیت رخ نداد و ما در بهار ۱۴۰۱ شاهد آن بودیم که سیاست‌گذاری شورای ششم به ریاست چمران و مدیریت زاکانی بر شهرداری تهران تنها توانست ۷۳۶ پروانه ساختمانی صادر کند. در حالی که بهار سال ۱۳۹۹ و در اوج همه‌گیری کرونا ما شاهد صدور هزارو ۶۸۰ پروانه بودیم. چیزی که با روایت آقای زاکانی در برنامه بدون تعارف باید ریشه‌اش را در مدیران وضع فعلی جست‌وجو کرد!

دلواپس‌نمایی و مخاطب‌پسند سخن‌گفتن در هنگام رقابت‌های انتخاباتی یا انتقاد به مدیران در وقت مطالبه‌گری هنگامی خوب است که به وقت مدیریت و عنان کار در دست گرفتن فراموش نشود. اینکه هنگام خارج از گود قدرت بودن بخش عمده اثرات اقتصادی نامطلوب بروزیاخته در سال‌های تحریم را ناشی از بی‌تدبیری خودی قلمداد کنید و در هنگام بر کرسی شهرداری نشستند، تدابیری از جنس خرید اتوبوس دست دوم، وضع و اعمال تخفیف ۳۴ تا ۴۰ درصدی به پرداخت‌های نقدی را به کار ببندید، مطمئنا با تدبیر شایسته و غیرت‌داشتن به مردم نسبت چندانى ندارد. منتهم‌کردن این و آن به بی‌تدبیری، سیاست‌گذاری غلط و سرآخر بی‌غیرت‌دانستن آنها باید نمود عملی متناسب با پایبندی به منافع عمومی داشته باشد.

بدون شک هیچ حامی و مدافع اقتصاد مقاومتی و تولید ملی نمی‌تواند مدافع خرید و واردات اتوبوس دست دوم باشد. اگر روزی رقیب مرتکب این کار می‌شد، دلواپس‌نمایی‌ها و دلواپسی بسیاری برای مقابله با آن دیدنی بود. این روزها اما مثل اینکه دیگر موضوع نقض تولید ملی و ساخت ایران در مدیریت شهری دلواپسان جدی ندارد یا شاید در شهر دلواپسی دگر نداریم؟! و دلواپسان به کارهای مهم‌تری مشغول هستند تا آنکه نگران پایبندی به عدالت، رعایت حقوق عمومی و عدم‌تفویج یک خانواده تحت پوشش کمیته امداد امام(ره)، یک زن پرست خانوار یا یک دست‌فروش در تخفیف تا ۴۰درصدی شهرداری تهران باشند.